

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา

ว่าด้วย ค่าชดเชยและเงินทดแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๖๔

โดยที่เป็นการสมควรออกข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย ค่าชดเชยและเงินทดแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๓ (๓) และมาตรา ๒๑ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยพะเยา ในคราวประชุมครั้งที่ ๘/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๑๙ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๓ จึงออกข้อบังคับไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย ค่าชดเชยและเงินทดแทนของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๖๔”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้มีผลใช้บังคับนับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการจ่ายเงินชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๖๐

(๒) ประกาศมหาวิทยาลัยพะเยา เรื่อง การจ่ายเงินค่าทำขวัญและค่าทำศพ พ.ศ. ๒๕๕๘
บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใดที่ขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้
ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยพะเยา

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยพะเยา

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยพะเยา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยพะเยา

“ส่วนงาน” หมายความว่า ส่วนงานตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยพะเยา พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

“ผู้บังคับบัญชา” หมายความว่า ผู้ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของพนักงานสูงขึ้นไปถึงลำดับชั้นไม่ว่าจะเป็นผู้บังคับบัญชาโดยตรงตามสายงานของพนักงานหรือนอกสายงาน

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยพะเยา ว่าด้วย การบริหารงานบุคคล

“ค่าชดเชย” หมายความว่า เงินที่มหาวิทยาลัยพะเยาจ่ายชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาจากอัตราเงินเดือนสุดท้ายตามอายุการทำงาน เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาเกษียณอายุงาน หรือออกจากงานเนื่องจากยุบหรือเลิกตำแหน่งหรือยุบหน่วยงาน หรือมหาวิทยาลัยพะเยาบอกเลิกสัญญาจ้างโดยมิใช่ความผิดของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาหรือถึงแก่ความตายหรือเหตุอื่นตามที่ ก.บ.ม กำหนด

“เงินเดือน” หมายความว่า เงินเดือนที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับในเดือนสุดท้าย ทั้งนี้ ไม่หมายความรวมถึงเงินประจำตำแหน่งหรือเงินอื่น ๆ ที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับ

“เงินทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายเป็นค่าทดแทน ค่ารักษาพยาบาล และค่าทำศพ

“ค่าทดแทน” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับหรือผู้มีสิทธิตามข้อบังคับนี้ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหายของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาตามข้อบังคับนี้

“ประสบอันตราย” หมายความว่า การที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับอันตรายแก่กายหรือผลกระทบแก่จิตใจหรือถึงแก่ความตายเนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยพะเยาหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยพะเยา

“เจ็บป่วย” หมายความว่า การที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับเจ็บป่วยหรือถึงแก่ความตายด้วยโรคซึ่งเกิดขึ้นตามลักษณะหรือสภาพของงานหรือเนื่องจากการทำงาน

“สูญหาย” หมายความว่า การที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้หายไปในช่วงปฏิบัติงานหรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยพะเยาหรือผู้บังคับบัญชาหรือปกป้องรักษาผลประโยชน์ของมหาวิทยาลัยพะเยาซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาถึงแก่ความตายเพราะประสบเหตุอันตรายที่เกิดขึ้นในช่วงทำงานหรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยพะเยาหรือตามคำสั่งผู้บังคับบัญชารวมตลอดถึงการที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาหายไปในช่วงเดินทางโดยพาหนะทางบก ทางอากาศ หรือทางน้ำ เพื่อไปทำงานให้มหาวิทยาลัยพะเยาหรือตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาซึ่งมีเหตุอันควรเชื่อว่าพาหนะนั้นได้ประสบเหตุอันตรายและพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ เป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่เกิดเหตุ

“สูญเสียสมรรถภาพ” ...

“สูญเสียสมรรถภาพ” หมายความว่า การสูญเสียอวัยวะหรือการสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานของร่างกายหรือจิตใจภายหลังการรักษาด้วยวิธีการแพทย์สิ้นสุดแล้ว

“ทุพพลภาพ” หมายความว่า การที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาสูญเสียอวัยวะหรือสูญเสียสมรรถภาพของอวัยวะหรือของร่างกาย หรือสูญเสียภาวะปกติของจิตใจจนทำให้ความสามารถในการทำงานลดลงถึงขนาดไม่อาจประกอบกรงานตามปกติได้

“ค่ารักษาพยาบาล” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการตรวจ การรักษา การพยาบาล และค่าใช้จ่ายอื่นที่จำเป็น เพื่อให้ผลของการประสบอันตรายหรือการเจ็บป่วยบรรเทาหรือหมดสิ้นไป และหมายความรวมถึงค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับอุปกรณ์ เครื่องใช้ หรือวัตถุที่ใช้แทนหรือทำหน้าที่แทนหรือช่วยอวัยวะที่ประสบอันตรายด้วย

“ค่าทำศพ” หมายความว่า ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดการศพของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาตามประเพณีทางศาสนาของพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาหรือตามประเพณีแห่งท้องถิ่นในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยพะเยาได้รับถึงแก่ความตายเนื่องจากประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยหรือสูญหาย

ข้อ ๕ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ กรณีมีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามข้อบังคับนี้ ให้อธิการบดีเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาดและให้ถือเป็นที่สุด

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็น สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้งดหรือยกเว้นการใช้ข้อบังคับนี้ได้ตามความจำเป็น

หมวด ๑

ค่าชดเชย

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายค่าชดเชย

ข้อ ๖ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยด้วยเหตุใดเหตุหนึ่งดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับค่าชดเชย

(๑) เกษียณอายุงาน

(๒) ออกจากงานเนื่องจากยุบหรือเลิกตำแหน่งหรือยุบหน่วยงาน

(๓) มหาวิทยาลัยบอกเลิกสัญญาโดยมิใช่ความผิดของพนักงานมหาวิทยาลัย

(๔) ถึงแก่ความตายซึ่งมิใช่อันเนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัยหรือกรณีที่มีใช้การกระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนา

(๕) เหตุอื่น ๆ ตามที่ ก.บ.ม กำหนด

ส่วนที่ ...

ส่วนที่ ๒

อัตราและเงื่อนไขการจ่ายค่าชดเชย

ข้อ ๓/ การจ่ายค่าชดเชยให้เป็นไปตามอัตราดังต่อไปนี้

- (๑) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๑๒๐ วัน แต่ไม่ครบ ๑ ปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๑ เดือน
- (๒) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๑ ปี แต่ไม่ครบ ๓ ปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๓ เดือน
- (๓) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๓ ปี แต่ไม่ครบ ๖ ปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๖ เดือน
- (๔) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๖ ปี แต่ไม่ครบ ๑๐ ปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๘ เดือน
- (๕) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๑๐ ปีขึ้นไป แต่ไม่ครบ ๒๐ ปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๑๐ เดือน
- (๖) เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานติดต่อกันครบ ๒๐ ปีขึ้นไป ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนสุดท้ายจำนวน ๑๔ เดือน
- (๓) เมื่อ ก.บ.ม กำหนดเพิ่มเติม ตามที่เห็นสมควร

ทั้งนี้ พนักงานมหาวิทยาลัย ที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยจากการกระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนา มิให้ได้รับค่าชดเชยตามข้อบังคับนี้ เว้นแต่เป็นความผิดลหุโทษหรือกระทำโดยประมาทเลินเล่อ

ส่วนที่ ๓

ข้อยกเว้นการงดจ่ายค่าชดเชย

ข้อ ๔ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยในกรณีใดกรณีหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) ทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนาแก่มหาวิทยาลัย
- (๒) จงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย
- (๓) ประมาทเลินเล่อเป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๔) ผ่าฝืน...

(๔) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือระเบียบหรือคำสั่งของมหาวิทยาลัย หรือส่วนงานอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานได้ตัดเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานไม่จำเป็นต้องตัดเตือน โดยหนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้กระทำความผิด

(๕) ละทิ้งหน้าที่ตั้งแต่สิบห้าวันทำงานติดต่อกันไม่ว่าจะมีวันหยุดคั่นหรือไม่ โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๖) ถูกสั่งลงโทษวินัยร้ายแรง

(๗) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

(๘) ถึงแก่ความตายจากการเป็นผู้กระทำความผิดทางอาญาโดยเจตนา

(๙) ได้รับอนุญาตให้ลาออกจากมหาวิทยาลัย

(๑๐) ไม่ผ่านการประเมินผลการทดลองปฏิบัติงาน

(๑๑) ไม่รายงานตัวกลับเข้าปฏิบัติงานภายในเวลาที่มหาวิทยาลัยกำหนดหลังเสร็จจากการลาศึกษา ฝึกอบรม ดูงาน ปฏิบัติงานวิจัย ปฏิบัติงานบริการวิชาการ หรือเพิ่มพูนความรู้ โดยไม่ได้รับอนุมัติจากมหาวิทยาลัย เว้นแต่ภายหลังได้ดำเนินการตามขั้นตอนที่มหาวิทยาลัยกำหนด ก่อนวันที่มีสิทธิได้รับค่าชดเชย

(๑๒) ถูกยกเลิกสัญญาจ้างเพราะทำผิดเงื่อนไขในสัญญา

ในกรณี (๗) ถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษต้องเป็นกรณีที่เหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

หมวด ๒

ค่าทดแทน

ส่วนที่ ๑

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการจ่ายค่าทดแทน

ข้อ ๙ ค่าทดแทนนั้นให้จ่ายแก่พนักงานมหาวิทยาลัยในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายหรือสูญหาย เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัย...

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยทุพพลภาพ เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้าย เพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติตาม คำสั่งของ ผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยสูญเสียสมรรถภาพ เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือ ถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๔) พนักงานมหาวิทยาลัยประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

(๕) พนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตายหรือสูญหาย เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

อัตราและเงื่อนไขการจ่ายค่าทดแทน

ข้อ ๑๐ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าทดแทนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยที่สูญเสียสมรรถภาพ เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่ง ของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย ตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) แขนขาดข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๒๔.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๔๕,๐๐๐ บาท

(๒) ขาขาดข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๒๒.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๒๕,๐๐๐ บาท

(๓) มือขาดข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑๘.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๘๕,๐๐๐ บาท

(๔) เท้าขาดข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๕๐,๐๐๐ บาท

(๕) ตาบอดข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑๑.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๑๕,๐๐๐ บาท

(๖) สูญเสีย...

(๖) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป หรือสูญเสียความสามารถในการมองเห็น ตั้งแต่ ๓ ต่อ ๖๐ หรือมากกว่าของตาข้างหนึ่งหรือสูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑๑.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๑๕,๐๐๐ บาท

(๗) หูหนวกทั้งสองข้าง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๙ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๙๐,๐๐๐ บาท

(๘) หูหนวกข้างหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๔.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท

(๙) นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๔.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๔๕,๐๐๐ บาท

(๑๐) นิ้วชี้ขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๓.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๓๕,๐๐๐ บาท

(๑๑) นิ้วกลางขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๓ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท

(๑๒) นิ้วนางขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๒.๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๕,๐๐๐ บาท

(๑๓) นิ้วก้อยขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

(๑๔) นิ้วหัวแม่มือขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๓ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท

(๑๕) นิ้วเท้าขาดนิ้วหนึ่ง ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๑ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

(๑๖) สูญเสียอวัยวะสืบพันธุ์หรือความสามารถในการสืบพันธุ์ ให้ได้รับค่าทดแทน จำนวน ๒๕ เท่าของเงินเดือน ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๒๕๐,๐๐๐ บาท

(๑๗) สูญเสียอวัยวะอื่น ๆ นอกเหนือจากนี้ให้ ก.บ.ม เป็นผู้พิจารณากำหนดค่าทดแทน

(๑๘) ผู้ใดสูญเสียอวัยวะในหลายส่วนของร่างกายตามที่ระบุใน (๑) ถึง (๑๗) ให้คำนวณค่าทดแทนทุกส่วน แต่เมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินจำนวน ๓๐ เท่าของเงินเดือน

ข้อ ๑๑ เพื่อประโยชน์ในการคำนวณค่าทดแทนตามข้อบังคับนี้

(๑) แขนขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่ข้อศอกขึ้นมา

(๒) ขาขาด หมายความว่า ขาดตั้งแต่หัวเข่าขึ้นมา

(๓) มือขาด...

(๓) มือขาด หมายความว่า ขาดที่ใดที่หนึ่งตั้งแต่ข้อมือถึงข้อศอก

(๔) เท้าขาด หมายความว่า ขาดที่ใดที่หนึ่งตั้งแต่ข้อเท้าถึงหัวเข่า

(๕) นิ้วขาด หมายความว่า ขาดอย่างน้อยหนึ่งข้อ

(๖) สูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นร้อยละ ๙๐ ขึ้นไป หรือเสียความสามารถในการมองเห็นตั้งแต่ ๓ ต่อ ๖๐ หรือมากกว่า หมายความว่า ไม่สามารถมองเห็นอักษรบนแผ่นป้ายวัดสายตา มาตรฐานได้ในระยะห่างจากป้าย ๓ เมตร ในขณะที่คนตาปกติสามารถมองเห็นได้ในระยะห่างจากป้าย ๖๐ เมตร

(๗) สูญเสียความสามารถในการใช้สายตาสองข้างร่วมกัน หมายความว่า เมื่อใช้ตาข้างที่ไม่ปกติร่วมกับตาอีกข้างหนึ่งไม่สามารถมองเห็นได้อย่างคนตาปกติ และถือว่าเป็นการสูญเสียสมรรถภาพในการมองเห็นของตาข้างที่ไม่ปกตินั้น

(๘) การที่อวัยวะส่วนใดสูญเสียสมรรถภาพในการทำงานโดยสิ้นเชิง ซึ่งไม่สามารถจะรักษาให้หายเป็นปกติได้ ให้ถือว่าอวัยวะส่วนนั้นขาดหรือสูญเสียด้วย

ข้อ ๑๒ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าทดแทนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยที่ทุพพลภาพ เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย จำนวน ๓๐ เท่าของเงินเดือน แต่ทั้งนี้ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๓ กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตายหรือสูญหาย เนื่องจากการปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปฏิบัติตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือป้องกันรักษาผลประโยชน์ให้แก่มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าทำศพให้แก่ทายาท จำนวน ๓๐ เท่าของเงินเดือนเฉลี่ยรายวันเดือนที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้ในอัตราไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ บาท

พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับสิทธิตามวรรคหนึ่ง ไม่มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามข้อ ๖

ข้อ ๑๔ มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่ารักษาพยาบาลให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย กรณีประสบอันตรายหรือถูกประทุษร้าย ซึ่งต้องเข้ารับการรักษายาบาลประเภทผู้ป่วยในของโรงพยาบาลของรัฐหรือสถานพยาบาลของเอกชนซึ่งได้รับการรับรองตามกฎหมาย ในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) กรณีพนักงานมหาวิทยาลัยประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริง ตามความจำเป็นไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท

(๒) ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตาม (๑) ไม่เพียงพอให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกิน ๑๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของพนักงานมหาวิทยาลัยในลักษณะดังต่อไปนี้

- (๒.๑) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของอวัยวะภายในหลายส่วนและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข
- (๒.๒) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกหลายแห่งและต้องได้รับการผ่าตัดแก้ไข
- (๒.๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของศีรษะและต้องได้รับการผ่าตัดเปิดกะโหลกศีรษะ
- (๒.๔) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของกระดูกสันหลัง ไชสันหลัง หรือรากประสาท
- (๒.๕) ประสพภาวะที่ต้องผ่าตัดต่ออวัยวะที่ยุงยากซึ่งต้องใช้วิธีจุลศัลยกรรม
- (๒.๖) ประสบอันตรายจากไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ความร้อน ความเย็น สารเคมี รังสีไฟฟ้า หรือระเบิด จนถึงขั้นสูญเสียผิวหนังลึกถึงหนังแท้ตั้งแต่ร้อยละยี่สิบห้าของพื้นที่ผิวของร่างกาย
- (๒.๗) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตามที่ ก.บ.ม กำหนด

(๓) ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตาม (๒) ไม่เพียงพอ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาล เท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นอีก โดยเมื่อรวมกับค่ารักษาพยาบาลตาม (๑) และ (๒) แล้ว ต้องไม่เกิน ๓๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของพนักงานมหาวิทยาลัยในลักษณะ ดังต่อไปนี้

- (๓.๑) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตาม (๒.๑) ถึง (๒.๖) ตั้งแต่สองรายการขึ้นไป
- (๓.๒) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยตามข้อ (๒.๑) ถึง (๒.๖) ที่จำเป็นต้องใช้เครื่องช่วยหายใจหรือต้องพักรักษาตัวอยู่ในหอผู้ป่วยหนัก หอผู้ป่วยวิกฤต หรือหอผู้ป่วยไฟไหม้ น้ำร้อนลวก ตั้งแต่ ๒๐ วันขึ้นไป
- (๓.๓) บาดเจ็บอย่างรุนแรงของระบบสมองหรือไขสันหลังที่จำเป็นต้องรักษาตั้งแต่ ๓๐ วันติดต่อกัน
- (๓.๔) ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรังตาม (๒.๗) เป็นผลให้อวัยวะสำคัญล้มเหลว กรณีอื่นนอกจากให้เป็นไปตามที่ ก.บ.ม กำหนด

(๔) ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตาม (๓) สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยรายได้ไม่เพียงพอ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้นตามที่ ก.บ.ม กำหนด โดยความเห็นชอบของอธิการบดี โดยเมื่อรวมกับค่ารักษาพยาบาล ตาม (๑) (๒) และ (๓) แล้ว ต้องไม่เกิน ๕๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) ในกรณีค่ารักษาพยาบาลที่จ่ายตาม (๔) สำหรับพนักงานมหาวิทยาลัยรายได้ไม่เพียงพอ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มขึ้น โดยเมื่อรวมกับค่ารักษาพยาบาล ตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) แล้ว ต้องไม่เกิน ๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท เว้นแต่ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้มหาวิทยาลัยจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นที่เพิ่มขึ้นจนสิ้นสุดการรักษา แต่ไม่เกิน ๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕.๑) พนักงานมหาวิทยาลัย...

(๕.๑) พนักงานมหาวิทยาลัยเข้ารับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ ตั้งแต่เริ่มแรกจนสิ้นสุดการรักษา

(๕.๒) พนักงานมหาวิทยาลัยมีความจำเป็นหรือมีเหตุสมควรที่ไม่สามารถเข้ารับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลของรัฐได้ตั้งแต่เริ่มแรก แต่ภายหลังได้เข้ารับการรักษายาบาลในสถานพยาบาลของรัฐ การจ่ายค่ารักษายาบาลตาม (๕) ให้เป็นไปตามความเห็นของ ก.บ.ม โดยความเห็นชอบของอธิการบดี

(๖) สำหรับค่าห้อง ค่าบริการ ให้จ่ายตามที่จ่ายจริง แต่จ่ายไม่เกินวันละ ๑,๓๐๐ บาท

(๗) ตามที่ ก.บ.ม กำหนด

ข้อ ๑๕ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยถึงแก่ความตายหรือสูญหาย เนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือถูกประทุษร้ายเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่หรือปกป้องรักษาผลประโยชน์หรือทำตามคำสั่งของมหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชา มหาวิทยาลัยจะจ่ายค่าทดแทนกรณีขาดไร้อุปการะให้แก่ผู้มีสิทธิ ตามข้อ ๑๖ ในจำนวน ๑๒ เท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่พนักงานผู้นั้นมีสิทธิได้รับ แต่ทั้งนี้อัตราไม่ต่ำกว่า ๘๐๐,๐๐๐ บาท

ข้อ ๑๖ เมื่อพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดถึงแก่ความตายหรือสูญหายและมีสิทธิได้รับค่าทดแทนกรณีค่าทำศพตามที่ระบุไว้ในข้อ ๑๓ หรือค่าทดแทนกรณีขาดไร้อุปการะที่ระบุไว้ในข้อ ๑๕ อธิการบดีโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม อาจพิจารณาให้ค่าทดแทนดังกล่าวข้างต้นแก่บุคคลตามที่พนักงานระบุไว้ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด

เว้นแต่ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยไม่ได้ระบุบุคคลผู้มีสิทธิดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไว้ หรือระบุไว้แต่บุคคลดังกล่าวได้ถึงแก่ความตายไปก่อนแล้ว ให้จ่ายค่าทดแทนในกรณีดังกล่าวให้แก่ทายาทของพนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นในอัตราส่วนเท่า ๆ กัน ดังนี้

(๑) คู่สมรสโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๒) บุตรโดยชอบด้วยกฎหมาย

(๓) ปิตามารดาโดยชอบด้วยกฎหมาย

สิทธิในการรับค่าทดแทนของทายาทของพนักงานมหาวิทยาลัยตามวรรคก่อนนี้ ไม่กระทบ หรือเสียไปเพราะเหตุที่บุคคลดังกล่าวมีสิทธิได้รับเงินประเภทอื่น ๆ ตามข้อบังคับ ระเบียบ หรือประกาศของมหาวิทยาลัย หรือตามกฎหมายอื่น

ข้อ ๑๗ ให้ผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๖ ได้รับส่วนแบ่งในค่าทดแทนเท่ากัน

ในกรณีที่ผู้มีสิทธิได้รับค่าทดแทนกรณีค่าขาดรายได้จากการระลึกลิทธิลงเพราะผู้มีสิทธิตามข้อ ๑๖ ผู้หนึ่งผู้ใดถึงแก่ความตาย หรือสามีหรือภรรยาทำการสมรสใหม่ ให้นำส่วนแบ่งของผู้หมดสิทธิเพราะเหตุหนึ่งเหตุใดดังกล่าว ไปเฉลี่ยให้แก่ผู้มีสิทธิอื่นต่อไป

ข้อ ๑๘ กรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยได้รับสิทธิประโยชน์จากการที่มหาวิทยาลัยได้ทำประกันอุบัติเหตุให้และได้รับสิทธิประโยชน์จากการทำประกันแล้ว หากสิทธิที่ได้รับน้อยกว่าที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ให้จ่ายเพิ่มเติมไม่เกินสิทธิที่กำหนดไว้ในข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ สิทธิประโยชน์จากการทำประกันดังกล่าวให้พนักงานมหาวิทยาลัยและหรือบุคคลที่พนักงานมหาวิทยาลัยระบุไว้ตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนดหรือกรณีทายาทมีสิทธิได้รับทั้งหมด

ส่วนที่ ๓

การงดจ่ายค่าทดแทน

ข้อ ๑๙ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายค่าทดแทนตามที่ระบุไว้ในข้อ ๙ ในกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยในกรณีดังต่อไปนี้

- (๑) เสพของมีนเมาหรือสิ่งเสพติดอื่นจนไม่อาจครองสติได้จนเป็นเหตุให้ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย
- (๒) จงใจทำให้ตนเองประสบอันตรายหรือยอมให้ผู้อื่นทำให้ตนประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย

ข้อ ๒๐ มหาวิทยาลัยจะไม่หักเงินทดแทนเพื่อการใด ๆ และเงินทดแทนไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

ส่วนที่ ๔

เบ็ดเตล็ด

ข้อ ๒๑ พนักงานมหาวิทยาลัยผู้ใดกระทำการทุจริตเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับค่าชดเชยและหรือเงินทดแทนตามข้อบังคับนี้ ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) เรียกค่าชดเชยและเงินทดแทนคืนทันที
- (๒) ตัดสิทธิมิให้ได้รับความช่วยเหลือตามข้อบังคับนี้ตลอดไป
- (๓) ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้กระทำการโดยทุจริต

ข้อ ๒๒ การนับเวลาปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยให้นับระยะเวลาตั้งแต่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยพะเยา หรือพนักงานมหาวิทยาลัยนเรศวรพะเยา หรือพนักงานมหาวิทยาลัยนเรศวร วิทยาเขตสารสนเทศพะเยาต่อเนื่องมา แล้วแต่กรณี โดยนับรวมวันหยุดวันลา และวันที่มหาวิทยาลัยสั่งให้หยุดงานเพื่อประโยชน์ของมหาวิทยาลัย จนถึงวันพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๖

ข้อ ๒๓ พนักงานมหาวิทยาลัยที่พ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยและได้รับค่าชดเชยไปแล้ว หากภายหลังได้รับการบรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยอีกครั้ง ให้นับระยะเวลาการจ้างเดิมรวมกับระยะเวลาการจ้างใหม่เพื่อใช้คำนวณค่าชดเชย โดยคำนวณจากฐานเงินเดือนสุดท้าย ส่วนการจ่ายค่าชดเชยให้นำจำนวนค่าชดเชยที่เคยได้รับไปแล้วมาหักออกจากจำนวนค่าชดเชยที่คำนวณได้ และหากมีจำนวนค่าชดเชยเหลืออยู่ให้จ่ายค่าชดเชยเฉพาะส่วนที่ยังขาดอยู่ การรับพนักงานมหาวิทยาลัยเข้าทำงานใหม่ ให้เป็นไปตามข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๔ ให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติโดยความเห็นชอบของ ก.บ.ม ในการจ่ายค่าชดเชยและเงินทดแทนตามข้อบังคับนี้

ให้ ก.บ.ม มีอำนาจออกประกาศมหาวิทยาลัยหรือกำหนดเกณฑ์การจ่ายและอัตราการจ่ายค่าชดเชยและหรือเงินทดแทนนอกจากที่ระบุไว้ในข้อบังคับนี้เพื่อให้เป็นไปตามที่กฎหมายคุ้มครองแรงงานและหรือกฎหมายเงินทดแทนหรือกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องกำหนด

แบบของหนังสือ การกำหนดชื่อผู้มีสิทธิหรือทายาทและสัดส่วนการได้รับค่าชดเชยของพนักงานหรือการได้รับค่าทดแทนของทายาทหรือการดำเนินการอื่นตามข้อบังคับนี้ ให้ ก.บ.ม ออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ ทุกสิ้นปีงบประมาณ ให้กองการเจ้าหน้าที่คำนวณประมาณการค่าชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยเป็นรายปีตามหลักคณิตศาสตร์ที่เหมาะสมและส่งจำนวนประมาณการดังกล่าวให้กองคลังภายใน ๑๕ วันทำการนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณเพื่อบันทึกไว้ในงบการเงินของมหาวิทยาลัย

ให้ส่วนงานอื่นที่ได้ตั้งขึ้นแล้วหรือจะได้ตั้งขึ้นมาในภายหลังที่มีลักษณะการบริหารงานเป็นอิสระภายใต้กำกับของมหาวิทยาลัย บันทึกการประมาณการค่าชดเชยของพนักงานมหาวิทยาลัยของส่วนงานไว้ในงบการเงินประจำปีของส่วนงานนั้น ๆ ด้วย

ข้อ ๒๖ การเบิกจ่ายเงินทดแทนให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือทายาท ตามข้อบังคับนี้ ให้แนบใบรับรองแพทย์หรือใบมรณะบัตรและเอกสารทางราชการที่แสดงความเกี่ยวข้องกับพนักงานมหาวิทยาลัยผู้ตายแล้วแต่กรณีประกอบการขอเบิกเงินดังกล่าวด้วย

ข้อ ๒๗ ให้ ก.บ.ม...

ข้อ ๒๗ ให้ ก.บ.ม มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติอื่นใด โดยไม่ขัดหรือแย้งกับ
ข้อบังคับนี้ได้ตามความจำเป็น โดยอาจออกเป็นประกาศมหาวิทยาลัยก็ได้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๔

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ คุณหญิงไขศรี ศรีอรุณ)

นายกสภามหาวิทยาลัยพะเยา

หมายเหตุ การออกข้อบังคับนี้เนื่องมาจากมหาวิทยาลัยพะเยายังไม่มีข้อบังคับ ว่าด้วย ค่าชดเชยพนักงานมหาวิทยาลัย กรณีเกษียณอายุหรือการเลิกจ้างหรือการตายหรือการได้รับอนุมัติให้ลาออก หรือกรณีอื่นๆ ซึ่งเป็นสวัสดิการและจะสร้างขวัญ กำลังใจ ให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานให้แก่มหาวิทยาลัยมาอย่างต่อเนื่อง กอปรกับมหาวิทยาลัยต้องมีเกณฑ์การคำนวณเงินชดเชย ซึ่งเป็นภาระผูกพันที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่นอนในทางเสียประโยชน์ของมหาวิทยาลัยในอนาคต และผู้สอบบัญชีรับอนุญาตที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินให้เป็นผู้ตรวจสอบงบการเงินของมหาวิทยาลัย ได้แสดงความเห็นต่องบการเงินของมหาวิทยาลัยปีงบประมาณ ๒๕๕๕ ว่าควรมีการตั้งสำรองภาระผูกพันเงินชดเชยพนักงานเมื่อออกจากงานนี้ไว้ในงบการเงินของมหาวิทยาลัยด้วย จึงจำเป็นต้องมีการออกข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ เกณฑ์การจ่ายเงินชดเชยตามข้อบังคับนี้สอดคล้องกับมาตรา ๑๑๘ และ ๑๑๘/๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ๒๕๖๐ และตามพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งพนักงานมหาวิทยาลัยจะได้รับสิทธิไม่น้อยกว่าที่กฎหมายแรงงานทั้งสองฉบับกำหนด